

5. NEDĚLE POSTNÍ (C)

1. čtení: Iz 43,16–21

Hle, činím věci nové a napojím svůj lid.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Tak praví Hospodin,
který vytvořil v moři cestu,
v mohutných vodách stezku,
který vyvedl vozy i koně,
vojsko i silné reky;
všichni spolu leží, již nevstanou,
jako knot zhasli, dohořeli.

„Nevzpomínejte na věci minulé,
nedbejte na to, co se dávno stalo!

Hle, já dělám věci nové,
teď již vzcházejí, což to neznáte?
Cestu vytvořím na poušti
a řeky na neschůdných místech.

Divoká zvěř mě oslaví,
šakalové a pštrosi,
že jsem dal vodu na poušti,
řeky na neschůdných místech,
abych napojil svůj lid, svého vyvoleného.
Ten lid jsem stvořil pro sebe,
bude hlásat mou chválu.“

Žl 126,1–2ab.2cd–3.4–5.6

Odp.: Velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.

Když Hospodin přiváděl síónské zajatce,
byli jsme jako ve snách.

Tehdy byla naše ústa plná smíchu
a náš jazyk plný jásotu.

Tehdy se říkalo mezi pohany:

„Velkou věc s nimi udělal Hospodin!“

Ano, velkou věc s námi udělal Hospodin,
naplnila nás radost.

Hospodine, změň náš osud,
jako se mění údolí na jihu země.
Kdo sejí v slzách,
žnout budou s jásotem.

Vycházejí s pláčem,
když nesou semeno k setí:
přijdou však s jásotem
a přinesou své snopy.

2. čtení: Flp 3,8–14

Pro Krista jsem se všeho zřekl, a protože umřel on, i já mu chci být v tom podobný.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipánům.

Bratři!

Všecko považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen; nemám přece vlastní spravedlnost, která se získá zachováváním Zákona, ale tu, která se dává tomu, kdo věří v Krista, totiž tu, která přichází od Boha a spočívá na víře. Tak na sobě poznám Krista i moc jeho zmrtvýchvstání a účast v jeho utrpení; a protože umřel on, i já mu chci být v tom podobný. Potom, jak doufám, dosáhnu i vzkříšení z mrtvých.

Tím neříkám, že už bych toho dosáhl nebo že už jsem dokonalý; ale ze všech sil se snažím to uchvátit, protože i mne samého uchvátí Kristus Ježíš. Bratři, já si nenamlouvám, že už jsem to uchvátí. Ale o jedno mi jde: nedbám na to, co je za mnou, ale ženu se k tomu, co je přede mnou. Běžím k cíli za vítěznou nebeskou odměnou, ke které nás Bůh povolal skrze Krista Ježíše.

Místo dnešních perikop se mohou číst všechna čtení jako v ročním cyklu A.

Zpěv před evangeliem: srov. Jl 2,12–13

Praví Pán: Nyní se tedy obraťte ke mně celým svým srdcem, neboť jsem dobrotivý a milosrdný.

Evangeliium: Jan 8,1–11

Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je.

Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistiženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat.

Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když na něj nepřestávali dotírat otázkami, vzpřímil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní hodí kamenem první.“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním.

Ježíš se vzpřímil a řekl jí: „Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?“

Odpověděla: „Nikdo, Pane.“

Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“